

Ryhmäkuva Webaston kattolehtaan pihalla Hengersbergissä. Kuvasta puuttuvat ne, jotka lähtivät etukäteen tutustumaan Oktoberfestille. Vierailunme isäntä Magnus Sviberg on kuvassa oikealla.

SATL:n Kesäpäivät 2019 Saksassa 28.9.-3.10.2019

Kuopion Autoteknillinen Yhdistys vastasi tänä vuonna SATL:n Kesäpäivien järjestämisestä. Kuusipäiväisen SATL-matka -nimellä järjestetty tapahtuma suuntautui Saksaan. Kuopiolaisten matkanjärjestelyjen perinteistä poiketen matkaa ei tehtykään linja-autolla kuin osittain.

Hotelli oli hyvin vahvasti autoteemainen, ja varsinkin aamiaistarjoilu tapahtui hienossa ympäristössä.

TEKSTI Merja Hytönen

KUVAT Merja Hytönen, Pasi Pernoniemi ja Petra Lehtosa

Matkan lähdettiin lauantaina 28. syyskuuta, ja tällä kertaa lentokoneilla. Tommi Suhonen ja Antti Koranen Kuopion ATY:stä toimivat matkan järjestäjinä ja -johtajina. Lähtöjouta olikin mukava joukko juuri Kuopiosta, mutta saatiinpa tunnistua myös muiden paikkakuntien autoteknillisiin. Lähtöjouta oli myös Rovaniemeltä, Joensuusta, Turusta Kuusasta, Tampereelta, Hämeenlinnasta, Keuralta, Espoosta, Vantaalta, Tuusulasta ja Helsingistä, yhteensä reippaasti yli 30 henkilöä.

Itse lähdin matkaan Kuopiosta ja lentokentällä saimmekin joukkueen nopeasti kokoon sekä ensimmäiset tervehdykset vaihdettua. Koko ryhmä saatiin

kasaan Helsingissä, kun alitiedonimme samalle lennolle kohti Frankfurtia.

V8-hotelli

Frankfurtissa oli vastassa bussi, joka vei meidät ensimmäiseen hotellimme Stuttgartiin. V8-hotellista oli katseltua kuvia jo internetistä ja ihailtu autoteemalla stailattuja huoneita. No, meillä oli kuitenkin ihan standardi neljän tähden huoneet ja lapselliseltahan se olisikin nautunut autosängyssä nukkuva...

Hienoja autojahan hotellin liepeillä riitti melkein kyllästymiseen asti. Jo sisäänuloaulassa oli Porschea ja McLarenia näytillä, puhumattakaan ympäristöstä, josta löytyi mm. autonmuseo ja McLaren-korjaamo.

Cannstatter Volksfest

Sunnuntaina aamiaisen jälkeen pidettiin pieni esittelytymiskokous tammien Puolen päivän jälkeen sunnuntaiin bussilla Cannstatter-kansanfestivaaleille. Nämä festivaalit alkoivat yli 200 vuotta sitten pahan katovuoden jälkeen. Vuonna 1815 purkauni Indonesiassa tulivuori Tambora, jonka nostattama tuhkapilvi kylmensi sään ja tuhosi sadon, aiheuttaen Eurooppaan nälkähädin. Saksassa oli mittausta historian kylmin talvi, lumta vielä toukokuussa, eikä kesä laisinkaan, vain sadetta ja myrskyjä koko kasvukauden ajan. Saksalaiset olivat nälkäkuoleman partaalla. Jauhoja jatkettiin sahauslaitteilla ja kylvyet siemenpermat kaivettiin ylös ja syötiin. Tämän nälkävuoden jälkeen, kun ensimmäinen sato saatiin, Württembergin kuningas Vilhelm I ja hänen vaimonsa kuningatar Katariina päättivät perustaa satojuhlan, jota juhlittaisiin vuosittain kuninkaan syntymäpäivänään syyskuun 28. päivänä Cannstatter Wäsenissa. Ja näin on tosiaan tapahtunut näihin päiviin asti, eikä loppua näy.

Vielä nykyäänkin festivaalilla on

V8-hotellin aulassa oli paljon mielenkiintoisia autoja tutkittavaksi.

Cannstatter-kansanfestivaalin kulkueeseen osallistunut hevoshäikä.

jonkinlainen satoteema, vaikka se onkin nautittu pikkuhijaa viihteellisemmäksi kansanjuhlaaksi. Kulkueessa oli jos jonkinlaista kärryä ja veturia, soittoakunutta ja tanssijoita. Onnekkaimmat vieressä seisokelijat saattoivat saada mukillisen viiniä tai olutta ohi kulkuvasta vaunusta.

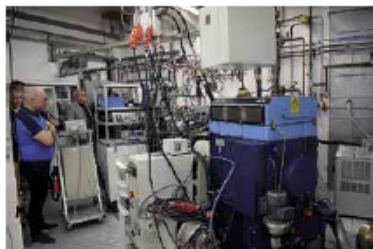
Teltat alkoivat täyttyä kulkueen loputtua, mutta hyvin sinne sekaan sopi syömään pehmeäksi paistettua kanaa ja sianniskaa. Paikalliset olivat liikkeellä koko perheen voimalla ja paikalla olevat huvipuistolaitteen olivat ahkerassa käytössä. Ilmakin suosi meitä. Lähes bellehukemissa oleva lämpötila hioi otsaa ja nostatti hienoisen janon ja sikäli oltiinkin oikeassa paikassa: sieltä sai kylmää olutta isoissa tuopeissa.

35 hehtaarin suuruisen juhla-alue

piti huolen siitä, että ryhmän muita jäseniä ei jumi näkynyt. Aikaa oli runsaasti, joten pieni ryhmämme päätti piipahtaa välillä Stuttgartin keskustassa, minne oli kätevä mennä junalla. Sen jälkeen kerettiin vielä isoon olutelttaan syömään undesta ja nautiskelemaan hieman lisää olutta loistavan bilebändin soittaessa. Puhunkyyti hotellille oli äänestetty aikaistettavaksi kello kahteenkymmeneen kahdenkymmenen kolmen sijaan. Eipä tuntunut yhtään liian aikaiselta, sillä tapahtumia oli päivään kertynyt niin paljon, että enempää ei olisi jaksanut.

Esslingenin ammattikorkeakoulu

Maanantai oli alku perin ohjel-masta vapaa päivä, mutta innok-

Esslingenin ammattikorkeakoulun moottorilaboratoriossa oli nähtävää.

Oppilaitoksen Formula Student -tiimin autoja oli myös nähtävillä usealta vuodelta. Tiimi oli voittanut aiemmin syksyllä Euroopan Formula Student -kilpailujen päätapahtuman Formula Student Germanyn polttomoottoriluokan kilpailun. Kyseinen voittaja-auto ei ollut nähtävillä.

kaimmille oli viime tipassa järjestetty käynyt Esslingenin ammattikorkeakoulun autotekniikan osastoon. Tähän osioon osallistui noin puolet ryhmästä. Tästä järjestelystä kiitokset Turun joukkueelle. Päivä oli mielenkiintoinen ja lopuksi pääsimme vielä kävelyille Esslingenin vanhaan kaupunkiin. Kiipesimme myös linnan pihalle viiniköynnösten keskellä. Ylös nousu oli luonnollisesti rankka, eikä pari sataa rappusta alaspäin myöskään hoitu ihan pelkän painovoiman avulla. Reippailun jälkeen nautimme toisen lounaan Esslingenin vanhassa kaupungissa ja jatkoimme sitten junalla hotellille.

Mercedes Benz -museo

Tuistaina jatkoimme matkaa Stuttgartista Mersu-museoon. Futuristinen rakennus piti sisällään aikakoneen, joka vei meidät yläkerrassa olevaan vanhaan aikaan. Ensimmäinen tapaamme kulkuneuvo oli hevonen. Seuraavana taisi olla 1-bevosvoimainen moottori bevoskärryssä, ja sitten ensimmäinen auto. Alaspäin siirtyessämme autot muorenlivat pikkuhiljaa ja matkalla saimme tutustua autojen

kehityksen historiaan loistavien esimerkkien avulla.

Ei voi kuin ihmetellä, miten loistavasti museo on järjestetty, ja opastus oli huippuluokkaa. Kiitos oman ryhmän tulkeille, teidän avullaanne saatiin tarinat välitettyä jokaiselle. Toinen toistaan upeampia autoja nähtiin. Itseäni kiinnosti eniten 30-luvun mmotoit, ja ihastuinikin erääseen punaiseen kamokaiseen ihan kunnolla. Harmi vaan, kun hinnassa on kummemma kahdeksan numeroa ennen pikkuä... ja kattoikin pummun.

Lopulta päästiin alakertaan ja takaisin futuristiseen ihmäpiiriin. Vietimme täällä myös lounastauon asiaan kumhvine juomineen ja poistuimme myymälän kautta bussiin, jossa matkasimme kohti Regensburgia.

Regensburgissa bratwurstia

Pikaisen majoittautumisen jälkeen kävelimme illalliselle "maailman vanhimpaan bratwurstipakkaan". Wikipedia tietää kertoa, että samalla paikalla on ollut 1100-luvulta asti jonkin sortin soppala, ja että nykyinen vanha rakennus on 1600-luvulta. Nykyisen omistajan suku on

pitänyt paikkaa hallussaan vuodesta 1806. Nautimme tässä paikassa tyyppillisen bratwurstinmoksen, jonka jälkeen hajaanmme Regensburgin yöhön.

Siellä päästiinkin ilmaiseen konserttiin. Australialainen yhtye The Wishing Well oli Saksassa kiertäneellä ja piti pienen ex tempore -konsertin Regensburgin vanhassa kaupungissa, vain kivenheiton päässä hotellistamme, joka sijaitsee niin kapealla vanhalla kadulla, ettei sinne voimut ajaa bussilla, saati junari mullakaan autolla. Seuraavana aamuna oli aikainen lähtö, joten yllätykskonsertin jälkeen suuntasimme yöpöille.

Webaston kattotehdas

Regensburgista suuntasimme Hengersbergiin, jossa sijaitsee Webaston avoautojen kattotehdas. Meillä oli isäntänämme Turun seudulta aluperin kotoisin oleva **Magnus Sviberg**, joka perehdytti meidät kunnolla yhtiön ja tehtaan toimintaan ja historiaan. Pääsimme ryhmässä tutustumaan tehtaan tuotantoon, pääkonttoriin ja protopajoi-

Australialaisen The Wishing Well -yhtyeen ex tempore -konsertti Regensburgin vanhassa kaupungissa Saksan kiertueen yhteydessä.

Näkymä Esslingeniin kaupunkiin sen viereisiltä viinitarhoilta.

hin, ja oppaitamme oli taas tulkkaamassa oman ryhmän jäseniä. Tehdas oli todella hyvin järjestetty ja omavarainen, sillä he pystyvät tekemään lähes kaiken valmistustyön itse. Näin liikesalaisuudet pysyvät turvassa. Nautimme myös maistuvan lounaan tehtaalla, jonka jälkeen jatkoimme matkaa kohti Müncheniä.

Müncheniin saavuttuamme oli mahdollisuus käydä myös Oktoberfesteillä. Kävimme Webastolla, että torstaina olisi Saksassa vapaapäivä, jolla juhlustetaan Saksojen yhdistymistä, ja että paikalla olisi mahdollisesti koko Etelä-Saksa. Ihan kaikkia ei houkuttellut ajatus alhtuun sateessa alueelle, jonka teltat ovat kenties aivan täydet. Yksi seurue, joka jäti Webaston väliin ja matkasi junalla Regensburgista Müncheniin, ehti Oktoberfestille jo hyvissä ajoin ja vahvisti tänään väenpaljoussaan. Sitten ei Oktoberfestin väliin jääminen enää harrmittanutkaan. Ilalla marssimme taas joukolla yhteiselle päivälliselle. Tarjolla oli runsaat alkupalat laukun päällä, siamiskaa sekä perunaknodel ja jälkiruoksi apfelstrudel. Mahat pyöryläisinä

Mercedes-Benz museossa oli nähtävillä Benzin patenttimoottori-vaunu 1.

Museon kaunis punainen avoauto.

marssimme takaisin hotelliin.

Torstai menikin sitten matkustaessa, siirryimme hotellista Münchenin valtavalle lentokentälle ja teimme viimeiset tuliaisostokset. Lento Helsinkiin sujui yllättävän nopeasti, mutta kuopiolaisilla ei jatkolento mennytäkään ihan niin kuin piti. Toivon istuttuamme koneessa meidät ajelutettiinkin linja-autolla takaisin

terminaaliin. Yhteensä parin tunnin viivästyksen jälkeen pääsimme vihdoin matkaan ja pääsimme myös ehjänä perille. □

Kiitokset järjestelyistä, kyllä oli taas ilo olla matkassa!